

17.06.2024 PONEDELJEK	KAPELA 19.00	+BRANKA ROŽE, Tomaj 66, pn. Mijatović
18.06.2024 TOREK	KRIŽ 19.00	PO NAMENU Šepulje 34a
19.05.06.2024 SREDA	KRIŽ 19.00	++Stojan, Gizela, Milan, pn Zdenke Bole, Križ 226
20.06.2024 ČETRTEK	KRIŽ 19.00	++Miro Benčič in Irma Starc, Križ 229
21.06.2024 PETEK	KRIŽ 19.00	++UKMAR, Šepulje 25
22.06.2024 SOBOTA	KAPELA 19.00	V ČAST MATERI BOŽJI za zdravje, Tomaj 120
23.06.2024 12. NEDELJA MED LETOM	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	+prof. OTMAR ČRNILOGAR, Kazlje 5a MAŠA ZA DOMOVINO IN ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE (po maši krstno bogoslužje)

ŽUPNIJA TOMAJ
11 NEDELJA MED LETOM

Štev.25/LETO XII.

16-junij 2024

Prilika o rastočem žitu

Mr 4,26-34

In govoril je: »Z Božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Spi in vstaja, ponoči in podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve kako. Zemlja sama od

sebe poraja najprej bilko, nato klas in končno žito v klasu. Ko pa sad dozori, hitro zamahne s srpom, kajti prišla je žetev.«

Prilika o gorčičnem zrnu

(Mt 13,31-32; Lk 13,18-19)

In govoril je: »Kako naj ponazorimo Božje kraljestvo in s kakšno priliko naj ga predstavimo? Takšno je kot gorčično zrno, ki je takrat, ko se vseje v zemljo, manjše od vseh semen na zemlji. Ko pa je vsejano, raste in postane večje od vseh zelišč in naredi velike veje, tako da morejo ptice neba gnezditi v njegovi senci.«

Zakaj v prilikah

(Mt 13,34-35)

V mnogih takih prilikah jim je govoril besedo, kakor so jo pač mogli poslušati. 34 Brez prilike pa jim ni govoril; a svojim učencem je posebej vse razlagal.

PRIJAVE ZA ORATORIJ SPREJEMAMO SAMO ŠE DANES, 16.6.

Na oratoriju bomo skozi igro spoznali preroka Danijela. No, levov ne bomo uvozili iz živalskega vrta, morda nas bo obiskala kakšna sosedova mucka. Prijave za oratorij veljajo za otroke od 5-leta starosti dalje do končanega 6.razreda osnovne šole. Program vsebuje tudi kopanje v bazenu po posameznih skupinah. Otroci potrebujejo brisačo in rezervno perilo, posebej v petek 28.6., ko je na vrsti

mokri dan. Upajmo, da nam Bog nakloni primerno vreme. Podrobna navodila so na spletni strani v zgibanki in prijavnici. Upajmo, da se bodo animatorji pripravili na vodenje, sicer bomo oratorij odpovedali. Vse bo jasno 16.junija. Sledite oznanilom.

Že sprejemam kandidate za 1. razred verouka.

Duhovna spodbuda

Brez njive ni semena

Jezus pripoveduje zgodbo o Božjem kraljestvu. Je zgodba o majhnem semenu, vrženem v zemljo, ki vzklije in oživi rastlino, ki nato postane hrana za tiste, ki uživajo njene sadove, ali dom za

ptice, ki v njej gnezdiijo. Je zgodba običajnega življenja, zgodba delavcev in hkrati zgodba velikodušnosti. Zgodba torej o delovni odgovornosti in začudenju nad nepričakovanim darom, zgodba o kontrastnih občutkih, ki se prepletajo, saj so del naše življenske resnice.

Resnično presenetljivo, to je skrivnost življenja.

Mora biti nekdo, ki seje, nekdo, ki verjame v moč življenja samega, nekdo, ki zaupa semenu nepomembne veličine, ki pa mora izginiti in ostati skrito, da postane samo. In enako marljivo zaupanje je treba dati tudi zemlji, ker seme ne more vzkliiti in rasti brez snovi, ki jih vsebuje polje, ki ga sprejema. Zato čudež vsebuje moč semena, a tudi presenetljive vire zemlje, to dobro ve kmet, ki ga potrebujejo vsaj trikrat na dan, ker moramo jesti, da bi preživeli. Brez kmeta ni življenja, kot pravi sosednji župnik Gašper.

Pa dajmo metaforo ob stran. V Jezusovih prilikah se nam razodeva čudež srečanja, medsebojnega prodiranja. Po eni strani tisto seme, ki je Beseda, učlovečena Beseda, ki jo vedno in neutrudno izgovarja naš nebeški Kmet, Oče nebes in zemlje - Učinkovita Beseda, ki deluje, tudi če se tega ne zavedamo, ki brazdo spremeni v vrt, ki potrpežljivo in učinkovito spreminja grude v hrano za človeka.

In na drugi strani polje, ki je svet ...

... prst, ki je človek, vsakdo izmed nas, bitja, ki jim je Bog naklonil neverjetne zmožnosti, ustvarjena tako, da so sposobna sprejeti in hraniti seme, da obrodi sad. Tako je: Beseda ne bi imela smisla brez srca, ki bi jo bilo sposobno sprejeti, tako kot ljubezen ne more obstajati, če ni nekoga, ki bi jo potreboval in bil sposoben to storiti.

Jezus nam ne pokaže delovanja tako vsemogočnega Boga, da bi imel raje umetno in samotno oploditev kot skromno tveganje razmerja, ki mora postati življenjerodno, ampak to lahko stori le, če se oba protagonista mož in žena združita z

odnosom. Tako seme, ki ga je posejala nebeška roka, potrebuje njivo, ki jo ljudje prevečkrat zaničujejo ker ne želijo ceniti lepote prejetega daru.

Prispodobne nam pomagajo odkriti, da je Božje delo neustavljivo ...

... da v zgodovini človeštva milost deluje na načine, ki nam uidejo, da je dana moč življenja učinkovita ne glede na naše zasluge in naše izračune. Pomagajo pa nam tudi povrniti naši smrtni naravi dostojanstvo, ki si ga zasluži, kajti človek je prav zato, ker je omejen in krhek, in naša šibkost je mesto, kamor se lahko odloži setev.

Gorje, če bi meje naše osebe obravnavali kot zlo, kot nesrečo, ki nas oddaljuje od Boga: to bi bilo subtilno in nevarno popuščanje ponosu, kot da bi nazadnje želeli biti polje, ki ustvarja samo od sebe, brez potrebe za oploditev s strani človeka. Tako včasih živimo krščansko življenje, skrivamo se za lažnimi pritožbami o majhnosti in šibkosti in namesto tega vzbujamo prevzetno tesnobo, da bi bili popolni in torej ne samo enakovredni Bogu, ampak avtonomni in samoreferenčni.

Metafora o setvi bolj opisuje resnico Boga in človeka, kar je čudovita in neizogibna resničnost odnosa, v katerem eden brez drugega ne more doživeti generativne ljubezni. In če se je Bog želel omejiti, da bi se nam lahko daroval v skrivnosti semena, ki daje življenje z umiranjem, zakaj ne bi sprejeli, da so naše šibkosti in naše meje navsezadnje pravi prostor, v katerega Beseda ki nas oplodi in nam daje življenje.

V tem duhu niti kosa ne bo več strašljiva. Pravzaprav bo le instrument - čeprav boleč - v rokah kmeta, ki je, delujoč v nas, uvod v dokončno združitev za življenje brez meja.